

‘Villatorato’ al CCCB

Oriol Fuster Cabrera / @oriolfc

Vicenç Villatoro és el nou director del Centre Cultura Contemporània de Barcelona. L'escriptor [va ser nomenat el 14 d'octubre passat](#), l'endemà que Marçal Sintes anunciés que abandonaria el càrrec un any abans del que estava previst. **El nomenament s'ha de llegir en clau política.** Intel·lectual molt pròxim al nacionalisme conservador, el de Terrassa ostenta una trajectòria florida de càrrecs i promocions a l'ombra dels successius governs de CiU.

Recentment, Villatoro es referia a Convergència i Unió com “el partit del discurs complex”. **Complex és, també, resseguir el camí d'òrgans fundats per CDC, vinculats de forma directa al partit o, simplement, propers a l'òrbita ideològica convergent que ha conduït l'egarenc,** gairebé sempre en èpoques en les que hi havia un govern de CiU a la Generalitat. Tot i que va arribar a ser diputat durant la darrera legislatura de Jordi Pujol, no ha estat la de l'arc parlamentari l'activitat política de més rellevància en Villatoro. Periodista i escriptor, tertulià i opinador, ha tendit a combinar el paper d'incidència en l'opinió pública amb la successió de responsabilitats en estaments públics i fundacions de l'àmbit polític, comunicatiu i cultural. Durant els anys noranta, per exemple, **Villatoro va dirigir el diari Avui (1993-1996), va encaçalar Promoció Cultural del Departament de Cultura (1997-2000) i va dirigir la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (2002-2004) i la Fundació Enciclopèdia Catalana (2002-2003).**

És també entre 1980 i 2003 que **el Villatoro escriptor -conegut dins el gremi amb el malnom de “Billetero”- recollirà alguns dels premis literaris més importants.** Provenents tant de l'àmbit públic com del privat, el Sant Jordi de Novel·la d'Òmnium i Enciclopèdia Catalana (1981), el Ciutat de Palma (1996) o el Prudenci Bertrana de l'Ajuntament de Girona (2001) en serien alguns exemples. Tot i així, el premi més generós de la seua carrera -i de les lletres catalanes- li vindrà donat el 2010. El Ramon Llull -dotat aleshores de 90.000 euros- l'atorga Grupo Planeta.

Triplet de fundacions: Trias Fargas, Jordi Pujol i Catalunya Oberta

Els anys del govern tripartit de PSC, ERC i ICV-EUiA signifiquen el desallotjament general dels càrrecs de Convergència i Unió que fins llavors havien dirigit tota mena d'institucions públiques durant més de vint anys. També fou el cas de Vicenç Villatoro. En aquella època, l'intel·lectual de Terrassa deixarà la cosa pública per abraçar el patronat de fundacions de l'entorn convergent.

Així, **entre el 2004 i el 2008 presidirà un think-tank afí a CDC, la Fundació Ramon Trias Fargas,** després reconvertida en Fundació CatDem. Aquesta fundació [s'ha vist afectada de ple pel Cas Palau](#), en haver rebut diners d'aquesta institució durant la gestió de Fèlix Millet. Villatoro també formarà part també del **patronat de la Fundació Centre d'Estudis Jordi Pujol i de la Fundació Catalunya Oberta.** La Jordi Pujol, finançada i presidida personalment per l'ex-Molt Honorable, [s'ha desmantellat recentment](#) en considerar que la “situació actual” fa “molt difícil” continuar la tasca de divulgació del llegat intel·lectual del patriarca. La Catalunya Oberta, think-tank liberal especialment actiu i bel·ligerant durant els governs del tripartit, [va quedar tocada el 2010](#) perquè dos dels seus patrons, Lluís Prenafeta i Macià Alavedra, van ser detinguts pel cas Pretòria.

Però el retorn de CiU a la Generalitat restituirà l'hàbit públic a Villatoro. **Entre 2011 a 2013 ha presidit l'Institut Ramon Llull,** i de 2013 fins avui **el Consell d'Administració d'Informació i Comunicació de Barcelona,** la societat municipal que gestiona de BTV, Barcelona FM i

L'equip del centre demanava un concurs obert

Vicenç Villatoro no serà el primer director del CCCB que aixeca polseguera en ser nomenat. El mateix passà amb l'ara sortint **Marçal Sintès**, també vinculat a la Fundació Catalunya Oberta i a la Trias Fargas / CatDem: quan el 2011 substituï **Josep Ramoneda**, proper en el seu moment al PSC i a la socialdemocràcia, ja hi hagueren veus que denunciaren la inexistència d'una metodologia "oberta i transparent". Les reaccions, aquesta vegada, han sigut similars: l'equip del centre, que ja havia demanat la convocatòria d'un concurs obert, ha enviat una carta a la Diputació de Barcelona exigint un procés de selecció real. Així mateix, l'[Associació d'Artistes Visuals de Catalunya ha fet públic un eloqüent comunicat](#) en contra del procés de selecció seguit per triar director d'una de les institucions culturals més importants de Barcelona.

El cert és que, tal com ocorre en altres centres, l'estructura interna del CCCB no deixa marge de maniobra. **L'òrgan d'administració, el Consell General, ve regit per dues entitats, Ajuntament i Diputació de Barcelona -aquesta darrera de més pes polític.** Els màxims responsables de les dues institucions són de CDC: l'actual president de la Diputació i alcalde de Martorell, Salvador Esteve, i l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias. La configuració dels vocals, 6 de 12 d'entre els quals tenen el carnet del partit, acaba de dibuixar l'hegemonia convergent en la direcció del centre. **Altres ciutats d'Europa, des de París a Berlin passant per Londres, fan sovint concursos internacionals per seleccionar els directors de les seves institucions culturals de referència.** Ara per ara, aquest no és el cas de Barcelona.

Què es mou i què no al carrer Còrsega?

Però el blindatge al CCCB d'una figura tan fidel a CiU no deriva només dels càrrecs que hem resseguit. **Cal entendre'l també, o sobretot, en el marc d'una intensa activitat com a emissor, tertulià i opinador duta a terme, any rere any, en els mitjans de comunicació públics i privats.** El nomenament d'una persona del perfil de Villatoro, premiat ja tantes vegades, fa interrogar-se sobre què es mou i què no al carrer Còrsega. Al capdavant, **diverses són les figures més joves, de dedicació i fidelitat al partit equiparables, que esperen recompensa.** Que una vegada més l'escollit sigui ell ha vexat a més d'un.

Vicenç Villatoro, que l'any passat havia abandonat l'Institut Ramon Llull per dedicar-se a la literatura, s'ha mostrat satisfet pel nou càrrec. **"És un lloc i un temps molt atractiu"**, ha declarat a la premsa.

Oriol Fuster és periodista i traductor